

Obecné pokyny k používání interních modelů

Úvod

- 1.1. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 (dále jen „nařízení o orgánu EIOPA“)¹ vydává orgán EIOPA obecné pokyny určené orgánům dohledu a pojišťovnám nebo zajišťovnám k používání interních modelů při aplikaci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II)² a zejména článků 112, 113, 115, 116, 120 až 126 a 231, jak jsou dále rozvinuty v hlavě I, kapitole VI a hlavě II, kapitole II prováděcích opatření³. Tyto obecné pokyny berou v úvahu také prováděcí technické normy orgánu EIOPA o procesech schvalování interních modelů a o procesu dosažení společného rozhodnutí pro skupinové interní modely⁴.
- 1.2. Cílem obecných pokynů orgánu EIOPA k používání interních modelů je poskytnout vodítka k tomu, co by měly orgány dohledu a pojišťovny či zajišťovny vzít v úvahu, aby umožnily orgánům dohledu schválit a nadále umožnit používání interního modelu pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku a umožnit pojišťovnám a zajišťovnám používání interního modelu pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku v souladu s požadavky směrnice Solventnost II, které jsou dále upřesněny v prováděcích opatřeních.
- 1.3. Cílem těchto obecných pokynů je také zvýšit míru sblížení postupů dohledu s ohledem na posuzování interních modelů. V případě interních modelů pro skupiny by měla existovat odpovídající úroveň komunikace mezi orgány dohledu v rámci kolegií, zejména pak mezi zúčastněnými orgány dohledu.
- 1.4. Tyto obecné pokyny jsou určeny orgánům dohledu podle směrnice Solventnost II.
- 1.5. Není-li výslovně uvedeno jinak, všechny obecné pokyny platí pro používání:
  - úplného nebo částečného interního modelu, který je předložen k rozhodnutí o používání pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku pojišťovny či zajišťovny,
  - úplného nebo částečného interního modelu pro skupinu, jak je definován níže, který je předložen k rozhodnutí o používání pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku.
- 1.6. Tyto pokyny jsou platné od 1. dubna 2015.
- 1.7. Pro účely těchto obecných pokynů platí tyto definice:
  - „*Skupinovým interním modelem (či pro skupiny)*“ se rozumí interní model, který je předmětem žádosti o používání pro výpočet pouze konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku (podle článku 230 směrnice Solventnost II), i jako interní model, který je

¹ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

² Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

³ Úř. věst. L 12, 17.01.2015, s. 1–797.

⁴ <https://eiopa.europa.eu/Pages/Supervision/Insurance/draft-implementing-technical-standards-on-the-supervisory-approval-processes-for-solvency-ii.aspx>

předmětem žádosti o používání pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku i solventnostního kapitálového požadavku nejméně jedné pojišťovny zahrnuté do působnosti tohoto interního modelu pro výpočet konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku (v obecných pokynech označován jako skupinový interní model podle článku 231 směrnice Solventnost II).

- Koncept „*bohatosti prognózy rozdělení pravděpodobnosti*“ je stanoven zejména ve dvou rozměrech: rozsah znalostí podniku o rizikovém profilu, který se odráží v souboru událostí, z nichž vychází prognóza rozdělení pravděpodobnosti, a schopnost metody výpočtu, která byla zvolena s cílem proměnit tyto informace na rozdělení peněžních hodnot, jež souvisí se změnami v primárním kapitálu. Pojem bohatosti by neměl být redukován na členitost vyjádření prognózy rozdělení pravděpodobnosti, protože i prognóza v podobě spojitě funkce může mít nízkou bohatost.
- „*Referenční míra rizika*“ by měla být chápána jako hodnota v riziku primárního kapitálu na hladině spolehlivosti 99,5 % v časovém horizontu jednoho roku, jak je uvedeno v čl. 101 odst. 3 směrnice Solventnost II.
- „*Analytické uzavřené vzorce*“ by měly být chápány jako přímý matematický vzorec, který míru rizika, jež byla podnikem určena, napojuje na výše vymezenou referenční míru.
- „*t=0*“ by mělo být chápáno jako datum, k němuž je podnikem proveden výpočet solventnostního kapitálového požadavku podle interního modelu.
- „*t=1*“ by mělo být chápáno jako jeden rok po datu, k němuž je podnikem proveden výpočet solventnostního kapitálového požadavku podle interního modelu.

Kapitola 1: Použití

Obecný pokyn 1 – Předběžné posouzení

1.8. Orgány dohledu by měly zvážit zavedení procesu předběžného posuzování interního modelu vedoucího k vytvoření představy o tom, jak je pojišťovna či zajišťovna připravena předložit žádost o používání interního modelu pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku podle směrnice Solventnost II a splnit požadavky stanovené pro interní modely směrnicí Solventnost II.

Obecný pokyn 2 – Informace, které je třeba předložit v žádosti o používání skupinových interních modelů podle článku 231 směrnice Solventnost II

1.9. V případě žádosti o používání skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II by měl žadatel uvést u každého přidruženého podniku, jenž požádá o používání skupinového interního modelu k výpočtu solventnostního kapitálového požadavku, informace uvedené v článku 2 prováděcích technických norem orgánu EIOPA o procesech při schvalování interních modelů, které jsou pro příslušný podnik specifické, pokud tyto informace již nebyly uvedeny v dokumentech předložených pojišťovnou nebo zajišťovnou držících účast.

1.10. Žadatel by měl u každého přidruženého podniku zahrnutého v žádosti o používání skupinového interního modelu k výpočtu jeho solventnostního kapitálového požadavku zároveň vysvětlit, v jakém rozsahu bude jiný přidružený podnik v rámci skupiny provádět rozvoj, zavádění nebo ověřování složek skupinového interního modelu, které jsou nezbytné pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku.

Obecný pokyn 3 – Žádost o další informace v případě žádosti o používání interních modelů pro skupiny

1.11. V případě žádosti o používání interního modelu pro skupinu by zúčastněné orgány dohledu, jak jsou vymezeny v čl. 343 odst. 2 prováděcích opatření a které provádějí dohled nad příslušným podnikem, nejprve měly předložit orgánu dohledu nad skupinou žádost o další informace od přidruženého podniku. Orgán dohledu nad skupinou by pak měl tuto žádost předat přidruženému podniku nebo předložit zúčastněnému orgánu dohledu, který požaduje tyto informace, příslušné dokumenty, pokud již byly orgánu dohledu nad skupinou poskytnuty.

1.12. V případě žádosti o používání skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II by měl dotčený orgán dohledu, jak je vymezen v čl. 347 odst. 3 prováděcích opatření, být schopen přímo požádat o další informace od přidruženého podniku, nad nímž provádí dohled, aby mohl posoudit soulad skupinového interního modelu s požadavky interních modelů, pokud jde o solventnostní kapitálový požadavek tohoto přidruženého podniku. V takovém případě by měl dotčený orgán dohledu o této žádosti o informace neprodleně informovat orgán dohledu nad skupinou.

Obecný pokyn 4 – Záměr rozšířit rozsah a působnost žádosti o používání interních modelů pro skupiny

- 1.13. V případě žádosti o používání interního modelu pro skupinu by měl žadatel jako součást odůvodnění působnosti interního modelu popsaného v čl. 343 odst. 5 nebo v čl. 347 odst. 6 prováděcích opatření popsat ve své žádosti případný záměr rozšířit v budoucnosti působnost tohoto interního modelu, aby mohl pro účely výpočtu skupinového solventního kapitálového požadavku zahrnout případné přidružené podniky, které podle stávající žádosti nejsou zahrnuty do působnosti interního modelu pro výpočet skupinového solventního kapitálového požadavku, do působnosti dohledu nad skupinou.
- 1.14. V případě žádosti o používání skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II by měl žadatel jako součást odůvodnění působnosti interního modelu zároveň popsat svůj případný záměr rozšířit v budoucnosti působnost interního modelu s cílem zahrnout výpočet solventního kapitálového požadavku případného přidruženého podniku, který není zahrnut do působnosti stávající žádosti o výpočet solventního kapitálového požadavku s použitím skupinového interního modelu.

Obecný pokyn 5 – Technické specifikace v případě žádosti o používání skupinových interních modelů podle článku 231 směrnice Solventnost II

- 1.15. V případě žádosti o používání skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II by měl žadatel ve své žádosti výslovně uvést, v jakém rozsahu se mohou technické specifikace skupinového interního modelu odchýlit, je-li použit interní model pro výpočet skupinového solventního kapitálového požadavku a pro výpočet solventního kapitálového požadavku přidruženého podniku, včetně:
- a) zacházení s transakcemi uvnitř skupiny při výpočtu solventního kapitálového požadavku přidružených podniků a popřípadě také při výpočtu skupinového solventního kapitálového požadavku;
  - b) seznamu parametrů v rámci interního modelu, které mohou být stanoveny odlišně pro různé výpočty prováděné v rámci skupinového interního modelu pro účely výpočtu skupinového solventního kapitálového požadavku a výpočtu individuálních solventnostních kapitálových požadavků; a
  - c) popisu rizik specifických pro skupinu, které jsou relevantní pouze při výpočtu skupinového solventního kapitálového požadavku.

Kapitola 2: Změny modelu

Obecný pokyn 6 – Působnost politiky pro změny modelu

- 1.16. Při zavádění politiky pro změny modelu by pojišťovny a zajišťovny měly zabezpečit, aby tato politika pokrývala veškeré relevantní zdroje změny, které by měly dopad na její solventnostní kapitálový požadavek, a to alespoň změny:
- a) v řídicím a kontrolním systému podniku;
  - b) v plnění požadavků pro použití interního modelu ze strany podniku;
  - c) ve vhodnosti technických specifikací interního modelu podniku; a
  - d) v rizikovém profilu podniku.
- 1.17. Podnik by měl také zabezpečit, aby politika pro změny modelu:
- a) specifikovala, kdy bude změna interního modelu považována za větší nebo menší a kdy bude kombinace menších změn považována za větší změnu;
  - b) stanovila požadavky v oblasti řízení a kontroly v souvislosti se změnami interního modelu, včetně interního schvalování, interní komunikace, dokumentace a ověření platnosti změn.
- 1.18. Pojišťovna a zajišťovna by neměly provádět zahrnutí nových prvků, jako je zahrnutí doplňkových rizik nebo obchodních jednotek, jako součást změn interního modelu podle politiky pro změny interního modelu. Zahrnutí nových prvků do interního modelu by mělo podléhat schválení orgánem dohledu orgánů dohledu po provedení postupu uvedeného v článku 7 prováděcí technické normy o procesech schvalování interních modelů.
- 1.19. Pojišťovny a zajišťovny by měly vzít v úvahu také aktualizaci parametrů interního modelu jako potenciální zdroj změn interního modelu.

Obecný pokyn 7 – Definice větší změny

- 1.20. Kvantitativní dopad změny modelu na solventnostní kapitálový požadavek nebo na jednotlivé složky solventnostního kapitálového požadavku sice může být jedním z ukazatelů, které hodlá pojišťovna či zajišťovna využívat pro zjišťování větších změn, avšak podnik by měl vyvinout a používat řadu dalších klíčových kvalitativních a kvantitativních ukazatelů pro vymezení větší změny.

Obecný pokyn 8 – Hlášení menších a větších změn jako kombinace menších změn

- 1.21. Pojišťovny a zajišťovny by měly hlásit menší změny interního modelu orgánům dohledu každé čtvrtletí nebo případně i častěji. Menší změny interního modelu by měly být sdělovány ve shrnující zprávě, která by měla popisovat kvantitativní i kvalitativní dopady změn a přibližné kumulativní kvantitativní a kvalitativní účinky změn na schválený interní model.

1.22. Pojišťovna a zajišťovna by měly používat aktuální interní model schválený orgány dohledu jako referenci pro vyhodnocení, zda je kombinace menších změn považována za menší změnu, není-li s orgány dohledu dohodnuto jinak.

Obecný pokyn 9 – Politika pro změny modelu pro skupinové interní modely podle článku 231 směrnice Solventnost II

1.23. V případě skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II by podnik držící účast a přidružené podniky, které žádají o používání skupinového interního modelu pro výpočet jejich individuálního solventnostního kapitálového požadavku, měly vypracovat jednotnou politiku pro změny modelu.

1.24. Podnik držící účast a přidružené podniky, které žádají o používání skupinového interního modelu pro výpočet jejich individuálního solventnostního kapitálového požadavku, by měly zabezpečit, aby politika pro změny modelu zahrnovala specifikaci větších a menších změn s ohledem na skupinu, jakož i na každý z přidružených podniků zahrnutých do žádosti o používání skupinového interního modelu pro výpočet jejich individuálního solventnostního kapitálového požadavku.

1.25. Podnik držící účast a přidružené podniky, které žádají o používání skupinového interního modelu pro výpočet jejich individuálního solventnostního kapitálového požadavku, by měly zabezpečit, aby případné změny, které jsou významné pro přidružený podnik zahrnutý do žádosti, byly v rámci této politiky klasifikovány jako větší změny.

Obecný pokyn 10 – Rozšíření používání a rozšíření působnosti skupinových interních modelů podle článku 231 směrnice Solventnost II

1.26. Následující rozšíření skupinového interního modelu by měla být žadatelem předložena orgánu dohledu nad skupinou na základě stejného procesu jako v případě větších změn interního modelu, jak jsou uvedeny v článku 7 prováděcí technické normy orgánu EIOPA o procesech při schvalování interních modelů:

- a) rozšíření pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku přidruženého podniku, který je aktuálně zahrnut do působnosti skupinového interního modelu pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku, který však v současnosti nepoužívá skupinový interní model pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku;
- b) rozšíření za účelem pokrytí nových prvků na úrovni skupiny a
- c) rozšíření za účelem pokrytí nových prvků na úrovni přidruženého podniku, který v současnosti používá skupinový interní model pro výpočet solventního kapitálového požadavku, včetně rozšíření vztahujícího se k prvkům, které se již používají na úrovni skupiny nebo jiných přidružených podniků.

Kapitola 3: Test použití

Obecný pokyn 11 – Pobídka pro zvyšování kvality interního modelu

1.27. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby se interní model používal v jejím systému řízení rizik a v rozhodovacích procesech způsobem, který vytváří pobídky pro zvyšování kvality vlastního interního modelu.

Obecný pokyn 12 – Test použití a změny interního modelu

1.28. Pokud byla v procesu zvyšování kvality interního modelu správním, řídicím nebo kontrolním orgánem interně schválena větší změna, pojišťovny a zajišťovny by měly být schopny prokázat soulad s prováděním testu použití při zohlednění:

- a) různých složek testu použití;
- b) různých způsobů použití jejich řídicího a kontrolního systému.

1.29. Pojišťovna a zajišťovna by měly monitorovat a být schopny doložit, že případná časová prodleva mezi zjištěním, že je potřeba provést změnu interního modelu, a skutečným zavedením změny, je vhodná. V případě žádosti o větší změnu v průběhu schvalovacího období by pojišťovny a zajišťovny měly zabezpečit, aby používání interního modelu v jejich rozhodovacím procesu bylo vhodné.

Obecný pokyn 13 – Porozumění internímu modelu

1.30. Pojišťovny a zajišťovny by měly zvážit různé přístupy k zabezpečení porozumění internímu modelu ze strany správního, řídicího nebo kontrolního orgánu nebo příslušných uživatelů interního modelu pro účely rozhodování.

1.31. Orgány dohledu by měly zvážit využití pohovorů s osobami ze správního, řídicího nebo kontrolního orgánu a osobami, které účinně pojišťovnu či zajišťovnu řídí, s cílem posoudit, jak tyto osoby chápou interní model.

1.32. Orgány dohledu by rovněž měly zvážit přezkum dokumentace zápisů ze schůzí představenstva nebo příslušných rozhodovacích orgánů s cílem posoudit, jak pojišťovny a zajišťovny dodržují požadavky testu použití.

Obecný pokyn 14 – Podpora rozhodování

1.33. Pojišťovna nebo zajišťovna by měly zajistit a měly by být schopny prokázat, že interní model je používán pro rozhodování.

1.34. Zejména při výpočtu fiktivního solventnostního kapitálového požadavku pro účelově vázaný fond by pojišťovny a zajišťovny měly postupovat v souladu s článkem 81 prováděcích opatření a vysvětlit, jak zabezpečuje soulad mezi těmito výstupy, jak jsou požadovány v článku 223 prováděcích opatření.

Obecný pokyn 15 – Specifika testu použití pro skupinové interní modely podle článku 231 směrnice Solventnost II

1.35. Podnik držící účast a přidružené podniky, které žádají o používání skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II pro výpočet jejich

individuálního solventnostního kapitálového požadavku, by měly spolupracovat s cílem zajistit, aby konstrukce interního modelu odpovídala jejich obchodní činnosti. Měly by předložit důkazy, že řízení a kontrola interního modelu zajišťuje, že:

- a) jejich individuální solventnostní kapitálový požadavek je vypočítáván s četností požadovanou článkem 102 směrnice Solventnost II a také kdykoli to bude zapotřebí v rámci rozhodovacího procesu;
- b) mohou navrhnout změny skupinového interního modelu, zvláště pak u složek, které jsou pro ně podstatné nebo v návaznosti na změnu jejich rizikového profilu a s ohledem na prostředí, v němž podnik provozuje svoji činnost;
- c) přidružené podniky jsou přiměřeně seznámeny s částmi interního modelu, které zahrnují rizika daného podniku.

1.36. Pojišťovny či zajišťovny, které žádají o používání skupinového interního modelu pro výpočet svého solventnostního kapitálového požadavku, by měly zabezpečit, aby konstrukce interního modelu odpovídala jejich činnosti a jejich systému řízení rizik, včetně tvorby výstupů na úrovni skupiny i na úrovni přidružených podniků, přičemž tyto výstupy jsou dostatečně podrobné, aby umožnily skupinovému internímu modelu hrát dostatečnou úlohu v jejich rozhodovacích procesech.

Kapitola 4: Stanovení předpokladů a odborný úsudek

Obecný pokyn 16 – Významnost ve stanovení předpokladů

- 1.37. Pojišťovna nebo zajišťovna by měly stanovit předpoklady a používat odborný úsudek a zejména vzít v úvahu významnost dopadu používání předpokladů, pokud jde o následující obecné pokyny ke stanovení předpokladů a k odbornému úsudku.
- 1.38. Pojišťovny a zajišťovny by měly posoudit významnost s přihlédnutím ke kvantitativním i kvalitativním ukazatelům a se zohledněním podmínek mimořádných ztrát. Pojišťovny a zajišťovny by měly zohledňované indikátory celkově vyhodnotit.

Obecný pokyn 17 – Řízení a kontrola stanovení předpokladů

- 1.39. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby se stanovení předpokladů, a zvláště pak využití odborného úsudku, řídilo ověřeným a zdokumentovaným procesem.
- 1.40. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby se předpoklady v průběhu času a napříč celou pojišťovnou či zajišťovnou odvozovaly a využívaly jednotným způsobem a aby odpovídaly zamýšlenému využití.
- 1.41. Pojišťovny a zajišťovny by měly schválit předpoklady podle jejich podstatnosti na dostatečné úrovni vedení, a to až po úroveň správního, řídicího a kontrolního orgánu.

Obecný pokyn 18 – Komunikace a nejistota při stanovení předpokladů

- 1.42. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby procesy týkající se předpokladů, a zejména využití odborného úsudku při volbě těchto předpokladů, usilovaly konkrétně o snížení rizika nedorozumění či špatné komunikace mezi různými funkcemi souvisejícími s těmito předpoklady.
- 1.43. Pojišťovny a zajišťovny by měly zavést formální a zdokumentovaný proces zpětné vazby mezi poskytovateli a uživateli podstatného odborného úsudku a výsledných předpokladů.
- 1.44. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit transparentnost nejistoty předpokladů, jakož i související odchylky v konečných výsledcích.

Obecný pokyn 19 – Dokumentace stanovení předpokladů

- 1.45. Pojišťovny a zajišťovny by měly dokumentovat proces stanovení předpokladů, a zvláště využití odborného úsudku tak, aby byl tento proces transparentní.
- 1.46. Pojišťovny a zajišťovny by měly do dokumentace zahrnout výsledné předpoklady a jejich významnost, zúčastněné odborníky, zamýšlené použití a dobu platnosti.
- 1.47. Pojišťovny a zajišťovny by měly zahrnout odůvodnění stanoviska, včetně použitých informačních podkladů, v míře podrobností, které jsou nezbytné pro zajištění transparentnosti předpokladů i procesu a rozhodovacích kritérií použitých pro výběr předpokladů po odhlédnutí od ostatních alternativ.
- 1.48. Pojišťovny nebo zajišťovny by se měly ubezpečit, že uživatelé podstatných předpokladů dostávají jasné a ucelené písemné informace o těchto předpokladech.

Obecný pokyn 20 – Ověřování platnosti stanovení předpokladů

- 1.49. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby byla ověřována platnost procesu stanovení předpokladů a využití odborného úsudku.
- 1.50. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby byly dokumentovány proces a nástroje pro ověřování platnosti předpokladů, zvláště pak využití odborného úsudku.
- 1.51. Pojišťovny a zajišťovny by měly sledovat změny podstatných předpokladů v reakci na nové informace a analyzovat a vysvětlit tyto změny, jakož i odchylky uskutečnění oproti podstatným předpokladům.
- 1.52. Je-li to proveditelné a vhodné, pojišťovny nebo zajišťovny by měly využívat další nástroje pro ověřování platnosti, jako např. zátěžové testování nebo testování citlivosti.
- 1.53. Pojišťovny a zajišťovny by měly přezkoumávat zvolené předpoklady na základě nezávislých interních či externích odborných znalostí.
- 1.54. Pojišťovny a zajišťovny by měly monitorovat okolnosti, za nichž by předpoklady mohly být považovány za nesprávné.

Kapitola 5: Metodická jednotnost

Obecný pokyn 21 – Body pro kontrolu jednotnosti

- 1.55. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit jednotnost mezi metodami používanými k výpočtu prognózy rozdělení pravděpodobnosti a metodami, které se budou používat pro oceňování aktiv a pasiv pro účely solventnosti.
- 1.56. Pojišťovny a zajišťovny by měly kontrolovat jednotnost v níže uvedených krocích výpočtu prognózy rozdělení pravděpodobnosti v případě, že budou tyto kroky relevantní pro uvažovanou část modelu:
- a) jednotnost přechodu od oceňování aktiv a pasiv v rozvaze pro účely solventnosti k internímu modelu pro účely výpočtů solventnostních kapitálových požadavků;
  - b) jednotnost mezi oceněním aktiv a pasiv v interním modelu ke dni ocenění a oceněním aktiv a pasiv v rozvaze pro účely solventnosti;
  - c) jednotnost mezi projekcí rizikových faktorů a jejich dopadem na prognózované peněžní hodnoty a předpoklady o rizikových faktorech používaných pro ocenění aktiv a pasiv v rozvaze pro účely solventnosti;
  - d) jednotnost mezi přeceněním aktiv a pasiv na konci období a oceněním aktiv a pasiv v rozvaze pro účely solventnosti.

Obecný pokyn 22 – Aspekty jednotnosti

- 1.57. Pojišťovny a zajišťovny by měly při posuzování jednotnosti přihlížet alespoň k těmto aspektům:
- a) jednotnost pojistněmatematických a statistických technik používaných k ocenění aktiv a pasiv v rozvaze pro účely solventnosti a k výpočtu prognózy rozdělení pravděpodobnosti;
  - b) jednotnost údajů a parametrů používaných jako vstupy pro příslušné výpočty;
  - c) jednotnost předpokladů, z nichž vycházejí příslušné výpočty, zejména pak předpokladů týkajících se smluvních opcí a finančních záruk, budoucích opatření vedení a očekávaných budoucích nezaručených podílů na zisku.

Obecný pokyn 23 – Posuzování jednotnosti

- 1.58. Pojišťovny a zajišťovny by měly provádět pravidelné posouzení jednotnosti na kvantitativním základě, kdykoli to bude možné a přiměřené.
- 1.59. Pojišťovna nebo zajišťovna by při posuzování jednotnosti měla:
- a) identifikovat a dokumentovat případné odchylky od prognózy rozdělení pravděpodobnosti a ocenění aktiv a pasiv v rozvaze pro účely solventnosti;
  - b) posoudit dopad těchto odchylek jednotlivě i v kombinaci;

- c) doložit, že tyto odchylky nevedou k nejednotnosti mezi výpočtem prognózy rozdělení pravděpodobnosti a oceněním aktiv a pasiv v rozvaze pro účely solventnosti.

Kapitola 6: Prognóza rozdělení pravděpodobnosti

Obecný pokyn 24 – Znalost rizikového profilu

- 1.60. Aby bylo zajištěno, že soubor událostí v rámci prognózy rozdělení pravděpodobnosti, která je podkladem interního modelu, je vyčerpávající, pojišťovny a zajišťovny by měly zavést procesy, které jí umožní udržovat dostatečné a aktuální znalosti o svém rizikovém profilu.
- 1.61. Pojišťovny a zajišťovny by se zejména měly snažit udržovat znalost rizikových a jiných faktorů, které vysvětlují chování proměnné, která je podkladem pro prognózu rozdělení pravděpodobnosti, tak, aby prognóza rozdělení pravděpodobnosti mohla vyjadřovat všechny relevantní charakteristiky rizikového profilu podniku.

Obecný pokyn 25 – Bohatost prognózy rozdělení pravděpodobnosti

- 1.62. Při posuzování přiměřenosti pojistněmatematických a statistických technik používaných k výpočtu prognózy rozdělení pravděpodobnosti [článek 229 prováděcích opatření] by pojišťovny a zajišťovny měly považovat schopnost technik zpracovávat znalost rizikového profilu za důležité kritérium.
- 1.63. Pojišťovny a zajišťovny by měly volit techniky, jež generují prognózu rozdělení pravděpodobnosti, která je dostatečně bohatá, aby zahrnula všechny relevantní charakteristiky jejího rizikového profilu podle čl. 229 písm. e) prováděcích opatření a podporovala rozhodování podle článku 226 prováděcích opatření.
- 1.64. Podle čl. 229 písm. g) prováděcích opatření a jako součást svého metodologického posouzení by pojišťovny a zajišťovny měly uvážit spolehlivost nepříznivých kvantilů vyplývajících z prognózy rozdělení pravděpodobnosti.

Obecný pokyn 26 – Posouzení bohatosti prognózy rozdělení pravděpodobnosti

- 1.65. k vytvoření představy podle obecného pokynu 25 by orgány dohledu měly vzít v úvahu alespoň:
- a) rizikový profil podniku a rozsah, v němž se tento profil odráží v prognóze rozdělení pravděpodobnosti;
  - b) stávající pokrok v pojistněmatematické vědě a obecně přijímané tržní postupy podle čl. 229 písm. a) prováděcích opatření;
  - c) s ohledem na úroveň bohatosti prognózy rozdělení pravděpodobnosti jakákoli opatření, která pojišťovna či zajišťovna zavádí s cílem zabezpečit shodu s testem interního modelu a s normami stanovenými v člancích 120 až 126 směrnice Solventnost II;

- d) u konkrétního zvažovaného rizika způsob, jak se zvolené techniky a prognóza rozdělení pravděpodobnosti získaná pojišťovnou či zajišťovnou vzájemně ovlivňují s dalšími riziky v působnosti interního modelu, pokud jde o úroveň bohatosti prognózy rozdělení pravděpodobnosti podle článku 232 prováděcích opatření;
- e) povahu, působnost a komplexnost uvažovaného rizika, jak je uvedeno v čl. 29 odst. 3 směrnice Solventnost II.

Obecný pokyn 27 – Obohacení prognózy rozdělení pravděpodobnosti

- 1.66. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby snaha o generování bohaté prognózy rozdělení pravděpodobnosti nebránila spolehlivosti odhadu nepříznivých kvantilů, které vyplývají z prognózy rozdělení pravděpodobnosti.
- 1.67. Pojišťovny a zajišťovny by měly dbát, aby do prognózy rozdělení pravděpodobnosti nezaváděly bezdůvodnou bohatost, která nevyjadřuje původní znalost rizikového profilu podniku (viz také obecný pokyn 24).
- 1.68. Pojišťovny a zajišťovny by měly zajistit, aby metodika, kterou se řídí s cílem obohatit prognózu rozdělení pravděpodobnosti, odpovídala normám statistické kvality s ohledem na metody, předpoklady a údaje podle článků 229, 230 a 231 prováděcích opatření. V případě, že je součástí těchto technik využití odborného úsudku, měl by podnik vzít v úvahu příslušné obecné pokyny ke stanovení předpokladů a k odbornému úsudku.

Kapitola 7: Kalibrace – aproximace

Obecný pokyn 28 – Znalost aproximací za podmínek mimořádných ztrát

- 1.69. Pokud podnik namísto referenční míry rizika použije přímo aproximace, měly by pojišťovny a zajišťovny podle svého rizikového profilu prověřit a odůvodnit spolehlivost výstupu těchto aproximací v čase za podmínek mimořádných ztrát.
- 1.70. Pokud zejména pojišťovny nebo zajišťovny pro recalibraci svého kapitálového požadavku z interní míry na referenční míru rizik použijí analytické uzavřené vzorce, v souladu s rizikovým profilem by měly prokázat, že předpoklady, které tvoří podklad vzorců, jsou reálné a platí také v podmínkách mimořádné ztráty.

Obecný pokyn 29 – Použití jiné podkladové proměnné

- 1.71. Pokud pro odvození hodnoty primárního kapitálu pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku použije pojišťovna nebo zajišťovna odchylku jiné podkladové proměnné, než je primární kapitál, měla by prokázat, že:
  - a) bude schopna narovnat rozdíl mezi primárním kapitálem a podkladovou proměnnou v $t=0$;
  - b) rozumí rozdílu mezi primárním kapitálem a podkladovou proměnnou v každé situaci až do $t=1$ včetně a zejména za podmínek mimořádných ztrát podle podkladového rizikového profilu.

Obecný pokyn 30 – Opatření vedení v případě použití časového období delšího než jeden rok

1.72. Pokud se pojišťovny nebo zajišťovny rozhodnou používat ve svém interním modelu časové období delší než jeden rok, měly by vzít v úvahu opatření vedení v kontextu výpočtu solventnostního kapitálového požadavku a měly by zajistit, aby tato opatření vedení měla dopad na rozvahu pro účely solventnosti mezi $t=0$ a $t=1$.

Kapitola 8: Připisování zisků a ztrát

Obecný pokyn 31 – Definice zisků a ztrát

1.73. Pojišťovny a zajišťovny by měly zvážit zisky a ztráty jako změny v příslušném časovém období v:

- a) primárním kapitálu nebo
- b) jiných peněžních částkách používaných v interním modelu pro určení změn v primárním kapitálu, jako je např. skutečná změna v prostředcích ekonomického kapitálu.

Za tímto účelem by připisování zisků a ztrát nemělo zahrnovat pohyby připisatelné nárůstu dodatkového kapitálu, splacení nebo umoření tohoto kapitálu a rozdělení kapitálu.

1.74. Jestliže pojišťovny a zajišťovny používají ve svém interním modelu jinou proměnnou než primární kapitál, měly by používat tuto proměnnou pro účely zisků a ztrát.

1.75. Podnik by měl prostřednictvím připisování zisků a ztrát zjišťovat, jak změny v rizikových faktorech souvisí s pohybem v proměnné, která je podkladovou proměnnou prognózy rozdělení pravděpodobnosti.

Kapitola 9: Ověřování platnosti

Obecný pokyn 32 – Politika ověřování platnosti a zpráva o ověření platnosti

1.76. Pojišťovny a zajišťovny by měly sestavit, provádět a spravovat písemnou politiku ověřování platnosti, která bude specifikovat alespoň:

- a) procesy a metody používané pro ověřování platnosti interního modelu a jejich účely;
- b) četnost pravidelného ověřování platnosti pro každou část interního modelu a okolnosti, které vyvolávají dodatečné ověřování platnosti;
- c) osoby, které odpovídají za každý úkol v oblasti ověřování platnosti; a
- d) postup, kterým je třeba se řídit v případě, že proces ověřování platnosti modelu zjistí problémy se spolehlivostí interního modelu, a rozhodovací proces pro řešení těchto obtíží.

- 1.77. Pojišťovny a zajišťovny by měly ve zprávě o ověření platnosti dokumentovat výsledky ověřování platnosti a také výsledné závěry a důsledky plynoucí z analýzy ověřování platnosti.
- 1.78. Pojišťovny a zajišťovny by měly do ověření zahrnout odkaz na soubory údajů pro ověřování platnosti, které jsou uvedeny v obecném pokynu 42, jakož i schvalování hlavními účastníky tohoto procesu.

Obecný pokyn 33 – Rozsah a účel procesu ověřování platnosti

- 1.79. Pojišťovny a zajišťovny by při uvádění účelu ověřování platnosti měly jasně stanovit konkrétní účel ověřování platnosti pro každou část interního modelu.
- 1.80. Pojišťovny a zajišťovny by měly do rozsahu ověřování platnosti zahrnovat kvalitativní i kvantitativní aspekty interního modelu.
- 1.81. Pojišťovny a zajišťovny by při uvažování o rozsahu ověřování platnosti kromě toho, že berou v úvahu ověřování platnosti různých částí interního modelu, měly zohlednit také ověřování platnosti jako celku, a zejména přiměřenost vypočtené prognózy rozdělení pravděpodobnosti s cílem zajistit, aby nebyla podstatným způsobem nesprávně uvedena úroveň regulativního kapitálu.

Obecný pokyn 34 – Významnost v ověřování platnosti

- 1.82. Pojišťovny a zajišťovny by měly brát v úvahu významnost části interního modelu, u níž probíhá ověření platnosti, pokud se pro rozhodnutí o intenzitě činností v oblasti ověřování platnosti používá významnost.
- 1.83. Pojišťovny a zajišťovny by měly zvážit významnost jednotlivých částí interního modelu nejen izolovaně, ale také v kombinaci, jestliže se rozhoduje o tom, jak by měla být řádně ověřena jejich platnost.
- 1.84. Při stanovení podstatnosti v souvislosti s ověřováním platnosti by pojišťovny a zajišťovny měly brát v úvahu testování citlivosti.

Obecný pokyn 35 – Kvalita procesu ověřování platnosti

- 1.85. Pojišťovny a zajišťovny by měly stanovit všechna známá omezení stávajícího procesu ověřování platnosti.
- 1.86. Existují-li u částí, které jsou zahrnuty do procesu ověřování platnosti, omezení tohoto ověřování platnosti, měly by si jich být pojišťovny a zajišťovny vědomy a měly by tato omezení dokumentovat.
- 1.87. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby posouzení kvality procesu ověřování platnosti výslovně uvádělo okolnosti, za nichž je ověřování platnosti neúčinné.

Obecný pokyn 36 – Řízení a kontrola procesu ověřování platnosti

- 1.88. Pojišťovny a zajišťovny by měly mít zavedeno odpovídající řízení a kontrolu v oblasti komunikace a interního hlášení výsledků ověřování platnosti, které provádí.

- 1.89. Pojišťovny a zajišťovny by měly vytvářet a interně sdělovat celkové stanovisko vycházející ze zjištění získaných procesem ověřování platnosti.
- 1.90. Pojišťovny a zajišťovny by měly předem stanovit kritéria s cílem určit, zda výsledky nebo část výsledků ověřování platnosti musí být v rámci tohoto podniku postoupeny výše.
- 1.91. Pojišťovny a zajišťovny by měly jasně definovat průběh postupování takovým způsobem, který zajistí zachování nezávislosti procesu ověřování platnosti na rozvoji a provozování interního modelu.

Obecný pokyn 37 – Úlohy v procesu ověřování platnosti

- 1.92. Pojišťovny a zajišťovny by v případě, že ke konkrétním úkolům v rámci procesu ověřování platnosti přispívají i jiné strany než funkce řízení rizik, měly zabezpečit, aby funkce řízení rizik plnila svou celkovou odpovědnost stanovenou článkem 44 směrnice Solventnost II a čl. 269 odst. 2 písm. a) prováděcích opatření, včetně odpovědnosti zajistit dokončení různých úkolů v rámci procesu ověřování platnosti.
- 1.93. Pojišťovny a zajišťovny by měly formálně vysvětlit úlohu každé strany ve vymezeném procesu ověřování platnosti.

Obecný pokyn 38 – Nezávislost procesu ověřování platnosti

- 1.94. Pojišťovny a zajišťovny by měly doložit, že za účelem zabezpečení objektivního prověření interního modelu jejich funkce řízení rizik zajišťují, aby byl proces ověřování platnosti prováděn nezávisle na rozvoji a provozování interního modelu. Funkce řízení rizik podniku by měla zajistit, aby úkoly v rámci ověřování platnosti byly stanoveny a prováděny způsobem, který vytváří a zachovává nezávislost procesu ověřování platnosti, jak je uveden v čl. 241 odst. 2 prováděcích opatření.
- 1.95. Pojišťovny a zajišťovny by měly rozhodnout, které strany budou přispívat k úkolům souvisejícím s procesem ověřování platnosti, a přihlédnout při tom k povaze, rozsahu a komplexnosti rizik, kterým tento podnik čelí, k funkci a kvalifikaci osob, které se procesu mají účastnit, a k tomu, jak zabezpečí nezávislost procesu ověřování platnosti.

Obecný pokyn 39 – Specifika ověřování platnosti pro skupinové interní modely podle článku 231 směrnice Solventnost II

- 1.96. Podnik držící účast a přidružené podniky zahrnuté do žádosti o používání skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II pro výpočet jejich solventnostního kapitálového požadavku, by měly zavést jednotnou politiku ověřování platnosti pro pokrytí procesu ověřování platnosti na úrovni skupiny i jednotlivých podniků.
- 1.97. Podnik držící účast a přidružené podniky by měly navrhnout proces ověřování platnosti interního modelu v kontextu výpočtu solventnostního kapitálového požadavku konsolidované skupiny i solventnostního kapitálového požadavku

přidružených podniků zahrnutých do žádosti o používání skupinového interního modelu. Podnik držící účast a přidružené podniky by měly výslovně uvést toto zohlednění v politice ověřování platnosti zavedené pro skupinový interní model.

Obecný pokyn 40 – Použití nástrojů pro ověřování platnosti

- 1.98. Pojišťovny a zajišťovny by měly vzít v úvahu kvantitativní i kvalitativní nástroje pro ověřování platnosti navíc k nástrojům uvedeným v odstavci 242 prováděcích opatření.
- 1.99. Pojišťovny a zajišťovny by měly rozumět nástrojům pro ověřování platnosti, které používají, a rozhodnout se pro vhodný soubor nástrojů pro ověřování platnosti za účelem zajištění efektivního procesu ověřování platnosti. Pojišťovny a zajišťovny by měly při výběru nástrojů pro ověřování platnosti zohlednit alespoň tyto charakteristiky:
- a) charakteristiky a omezení nástrojů pro ověřování platnosti;
  - b) povahu: nástroje pro ověřování platnosti musejí být kvalitativní, kvantitativní nebo kombinací obou možností;
  - c) požadovaný rozsah znalostí: rozsah znalostí u osob, které ověřování platnosti provádějí;
  - d) požadované informace: případná omezení množství a druhu informací, které jsou k dispozici pro externí ověřování platnosti oproti internímu;
  - e) cyklus ověřování platnosti: nástroje pro ověřování platnosti jsou relevantní tak, aby pokryly každý klíčový předpoklad učiněný v různých fázích interního modelu od jeho vypracování přes zavádění až po provoz.
- 1.100. Pojišťovny a zajišťovny by měly dokumentovat ve zprávě o ověření platnosti, u kterých částí interního modelu se ověřuje platnost jednotlivými používanými nástroji pro ověřování platnosti a proč jsou tyto nástroje pro ověřování platnosti vhodné pro konkrétní účel tím, že popisují alespoň:
- a) podstatnost části modelu, jejíž platnost se ověřuje;
  - b) úroveň, na níž se nástroj použije, od jednotlivých rizik přes modelové bloky, portfolio, obchodní činnost až po souhrnné výsledky;
  - c) účel tohoto úkolu v rámci ověřování platnosti;
  - d) očekávaný výstup z ověřování platnosti.

Obecný pokyn 41 – Zátěžové testy a analýza scénářů

- 1.101. Pojišťovny a zajišťovny by měly využívat jako součást ověřování platnosti interního modelu zátěžové testy a analýzu scénářů.
- 1.102. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby jimi používané zátěžové testy a analýza scénářů pokrývaly příslušná rizika a byly v průběhu času monitorovány.

Obecný pokyn 42 – Soubory údajů pro ověřování platnosti

1.103. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby jimi vybrané údaje a odborný úsudek použitý v procesu ověřování platnosti efektivně umožňovaly ověřit platnost interního modelu za široké škály okolností, k nimž došlo v minulosti nebo k nimž by případně mohlo dojít v budoucnosti.

Kapitola 10: Dokumentace

Obecný pokyn 43 – Kontrolní postupy dokumentace

1.104. S cílem zajistit průběžnou kvalitu dokumentace podle čl. 243 odst. 3 prováděcích opatření by pojišťovny a zajišťovny měly mít zaveden alespoň:

- a) účinný postup řízení dokumentace interního modelu;
- b) postupy pro správu verze dokumentace interního modelu;
- c) jasný systém odkazů pro dokumentaci interního modelu, který by se měl používat v soupisu dokumentace, jak to požaduje čl. 244 písm. a) prováděcích opatření.

Obecný pokyn 44 – Dokumentace metodik

1.105. Pojišťovny a zajišťovny by měly vytvářet dokumentaci, která je dostatečně podrobná, aby prokázala důkladnou znalost metodik a technik používaných v rámci interního modelu, a to alespoň včetně:

- a) podkladových předpokladů;
- b) použitelnosti těchto předpokladů vzhledem k rizikovému profilu podniku;
- c) jakýchkoli nedostatků metodiky nebo techniky.

1.106. Do dokumentování teorie, předpokladů a matematického a empirického základu jakékoli metodiky používané v interním modelu v souladu s čl. 125 odst. 3 směrnice Solventnost II by pojišťovny a zajišťovny měly zahrnout významné kroky vývoje této metodiky, jakož i jakékoli další metodiky, které byly zvažovány, avšak následně nebyly pojišťovnou či zajišťovnou použity, jsou-li tyto informace k dispozici.

Obecný pokyn 45 – Okolnosti, za nichž interní model nefunguje účinně

1.107. Pojišťovny a zajišťovny by do své dokumentace měly zařadit celkové shrnutí významných nedostatků interního modelu sloučené do jednoho dokumentu, který bude obsahovat alespoň tyto aspekty uvedené v článku 245 prováděcích opatření.

Obecný pokyn 46 – Přiměřenost dokumentace vůči adresátům

1.108. Pojišťovny a zajišťovny by měly zvážit možnost vést dokumentaci interního modelu, která sestává z více než jedné úrovně dokumentace pro interní model, a to přiměřeně různým použitím a cílovým adresátům.

Obecný pokyn 47 – Uživatelské příručky nebo popisy procesů

1.109. Pojišťovny a zajišťovny by měly zavést jako součást dokumentace interního modelu uživatelské příručky nebo popisy procesů pro provoz interního modelu, které by měly být dostatečně podrobné, aby nezávislé znalé třetí straně umožnily provozovat a řídit interní model.

Obecný pokyn 48 – Dokumentace výstupu z modelu

1.110. Pojišťovny a zajišťovny by měly jako součást dokumentace interního modelu uchovávat výstupy modelu, které budou relevantní ke splnění požadavků článku 120 směrnice Solventnost II.

Obecný pokyn 49 – Dokumentace softwaru a modelovací platformy

1.111. Pojišťovny a zajišťovny by měly poskytovat informace o softwaru, modelovacích platformách a hardwarových systémech používaných v interním modelu.

1.112. Při používání softwaru, modelovacích platforem a hardwarových systémů by pojišťovny a zajišťovny měly v dokumentaci poskytovat dostatek informací, díky kterým budou schopny posoudit a odůvodnit jejich použití a umožnit orgánům dohledu posuzovat jejich přiměřenost.

Kapitola 11: Externí modely a údaje

Obecný pokyn 50 – Externí údaje

1.113. Vzhledem k povaze externích údajů by pojišťovny a zajišťovny měly být schopny prokázat přiměřenou úroveň porozumění specifikům externích údajů, které se používají v interním modelu, včetně jakéhokoli podstatného převodu, přeškálování, sezónnosti a jakéhokoli jiného zpracování, které s externími údaji z jejich podstaty souvisí.

1.114. Pojišťovny a zajišťovny by zejména měly alespoň:

- a) chápat atributy a omezení nebo další zvláštnosti externích údajů;
- b) vyvíjet procesy pro zjišťování případných chybějících externích údajů a dalších omezení;
- c) chápat aproximace a zpracování, které se provádí u chybějících či nespolehlivých externích údajů;
- d) vyvíjet procesy pro provádění včasných kontrol jednotnosti včetně srovnání s jinými relevantními zdroji.

Obecný pokyn 51 – Porozumění externímu modelu

1.115. Pojišťovny a zajišťovny by měly být schopny prokázat, že všechny strany používající externí model rozumí v dostatečně podrobné míře těm součástem externího modelu, které se jich týkají, včetně předpokladů a technických a provozních aspektů.

1.116. Pojišťovny a zajišťovny by měly věnovat zvláštní pozornost těm aspektům externího modelu, které jsou relevantnější pro její rizikový profil.

Obecný pokyn 52 – Přezkum výběru externího modelu a údajů

1.117. Pojišťovny a zajišťovny by měly pravidelně přezkoumávat své důvody pro výběr konkrétního externího modelu nebo souboru externích údajů.

1.118. Pojišťovny a zajišťovny by neměly být příliš závislé na jednom poskytovateli a měly by mít zavedeny plány na omezení dopadů případného selhání příslušného poskytovatele.

1.119. Pojišťovny a zajišťovny by měly věnovat zvláštní pozornost jakýmkoli aktualizacím externího modelu nebo údajů, které podniku umožňují lépe posuzovat jeho rizika.

Obecný pokyn 53 – Integrace externích modelů do rámce interního modelu

1.120. Pojišťovny a zajišťovny by měly být schopny prokázat, že přístup pro začlenění externího modelu do rámce interního modelu je odpovídající, včetně technik, údajů, parametrů, předpokladů vybraných podnikem a výstupu či výstupů externího modelu.

Obecný pokyn 54 – Ověřování platnosti v kontextu externích modelů a údajů

1.121. Pojišťovny a zajišťovny by měly provádět vlastní ověřování platnosti těch aspektů externího modelu, které jsou relevantní pro její rizikový profil, a procesu pro začlenění externího modelu a údajů do jejich vlastních procesů a interního modelu.

1.122. Pojišťovny a zajišťovny by měly posuzovat přiměřenost vybrání či nevybrání vlastností či možností, které jsou pro externí model k dispozici.

1.123. Pojišťovny a zajišťovny by měly brát v úvahu odpovídající informace, zejména pak analýzu provedenou dodavatelem nebo jinou třetí stranou, přičemž by měly přinejmenším zajistit, aby:

- a) nebyla narušena nezávislost procesu ověřování platnosti;
- b) ověřování platnosti odpovídalo procesu ověřování platnosti, který pojišťovny a zajišťovny stanoví, a bylo jasně vytyčeno politikou ověřování platnosti;
- c) byla zohledněna implicitní nebo explicitní neobjektivnost v analýze prováděné dodavatelem nebo jinou třetí stranou.

Obecný pokyn 55 – Dokumentace v kontextu externích modelů a údajů

1.124. Pojišťovny a zajišťovny by měly zabezpečit, aby dokumentace externích modelů a údajů splňovala normy pro dokumentaci.

1.125. Pojišťovny a zajišťovny by měly vypracovat dokumentaci týkající se alespoň těchto oblastí:

- a) aspekty externího modelu a externích údajů, které jsou relevantní pro jejich rizikový profil;
- b) integrace externího modelu či externích údajů do jejich vlastních procesů a interního modelu;
- c) integrace údajů, a zvláště vstupů, pro externí model nebo výstupů z externího modelu do jejich vlastních procesů a interního modelu;
- d) externí údaje používané v interním modelu a k jejich zdroji a použití.

1.126. Jestliže pojišťovny a zajišťovny v rámci své dokumentace využívají dokumentaci vypracovanou dodavateli a poskytovateli služeb, měly by zajistit, aby nebyla narušena jejich schopnost splňovat normy pro dokumentaci.

Obecný pokyn 56 – Odpovědnost podniku v kontextu externích modelů a údajů

1.127. Pojišťovny a zajišťovny by měly i nadále nést odpovědnost za plnění svých povinností souvisejících s jejich interním modelem a za úlohu externího modelu či údajů v interním modelu a jakékoli další požadavky.

Obecný pokyn 57 – Úloha poskytovatelů služeb při použití externích modelů a údajů

1.128. Pojišťovny a zajišťovny by měly zavést dohodu o externím zajištění služeb a činností, pokud se rozhodnou neprovázet externí model přímo.

1.129. Pokud se rozhodnou zmocnit poskytovatele služeb k provádění některých úkolů souvisejících s externími údaji, měly zavést dohodu o externím zajištění služeb a činností.

1.130. Pokud se rozhodnou zavést dohodu o externím zajištění služeb a činností, měly splňovat požadavky uvedené v článku 49 směrnice Solventnost II a v článku 274 prováděcích opatření.

Kapitola 12: Interní modely pro skupiny – Fungování kolegií

Obecný pokyn 58 – Posouzení působnosti interního modelu

1.131. Při posuzování přiměřenosti působnosti interního modelu by orgán dohledu nad skupinou, další zúčastněné orgány dohledu podle čl. 343 odst. 2 prováděcích opatření a další orgány dohledu vymezené kolegií v souladu s čl. 344 odst. 2 prováděcích opatření měly zohlednit alespoň:

- a) význam přidružených podniků ve skupině s ohledem na rizikový profil skupiny;
- b) rizikový profil přidružených podniků ve skupině ve srovnání s celkovým rizikovým profilem skupiny;

- c) je-li to použitelné, přechodný plán skupiny na rozšíření působnosti modelu v pozdější fázi a časový rámec tohoto kroku;
  - d) přiměřenost standardního vzorce nebo jiného interního modelu, který byl schválen nebo jehož schválení probíhá, pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku jakékoliv přidružené pojišťovny nebo zajišťovny zapojené do působnosti interního modelu
  - e) přiměřenost standardního vzorce nebo jiného interního modelu, který byl schválen nebo jehož schvalování probíhá, pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku jakékoliv přidružené pojišťovny nebo zajišťovny ve skupině, která však není zapojena do působnosti interního modelu.
- 1.132. Při posuzování přiměřenosti vyjmutí přidružených podniků ve skupině z působnosti interního modelu by orgány dohledu uvedené v předchozím odstavci měly posuzovat, zda by toto vyjmutí podniku mohlo vést k:
- a) nesprávnému rozdělení kapitálu na základě solventnostních kapitálových požadavků jednotlivých podniků, a nikoli k příspěvku k rizikovému profilu skupiny;
  - b) nesrovnalostem, které by vyplývaly z použití interního modelu pro výpočet skupinového solventnostního kapitálu a použití standardního vzorce nebo odlišného interního modelu, který byl schválen nebo jehož schvalování probíhá, jakýmkoli přidruženým podnikem ve skupině pro výpočet jeho solventnostního kapitálového požadavku;
  - c) slabinám v řízení rizik skupiny a přidružených podniků ve skupině, vyplývajícím z omezené působnosti interního modelu; nebo
  - d) neodpovídajícím skupinovému solventnostnímu kapitálovému požadavku ve vztahu k rizikovému profilu skupiny.

Obecný pokyn 59 – Pracovní plán interního modelu a proces schvalování interních modelů pro skupiny

- 1.133. Orgán dohledu nad skupinou by měl po konzultaci s dalšími zúčastněnými orgány dohledu zřídit pracovní plán interního modelu a pravidla pro komunikaci, která budou tyto orgány dodržovat v průběhu posuzování a procesu schvalování interních modelů pro skupiny.
- 1.134. Orgán dohledu nad skupinou by měl podle okolností po konzultaci s dalšími zúčastněnými orgány dohledu tento pracovní plán aktualizovat.

1.135. Ve vztahu k posuzování interního modelu by měl orgán dohledu nad skupinou zabezpečit, aby pracovní plán interního modelu pokrýval časový horizont, hlavní kroky a výstupy tohoto posuzování. V případě skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II by měly orgán dohledu nad skupinou a další zúčastněné orgány dohledu zohlednit zahrnutí specifických ustanovení mezi nimi do pracovního plánu interního modelu. Orgán dohledu nad skupinou by měl zabezpečit, aby pracovní plán alespoň:

- a) stanovoval, kdy a jak bude možné konzultovat a zohlednit posouzení jiných zúčastněných orgánů dohledu, které jsou uvedeny v čl. 343 odst. 2 prováděcích opatření;
- b) stanovoval, kdy a jak bude umožněno jiným zúčastněným orgánům dohledu v rámci kolegia orgánů dohledu, jak je uvedeno v čl. 344 odst. 2 prováděcích opatření, zúčastnit se posuzování;
- c) identifikoval priority pro posuzování, a to s přihlédnutím k působnosti interního modulu, specifikům každého přidruženého podniku ve skupině, rizikovému profilu skupiny a přidružených podniků ve skupině a disponibilním a relevantním informacím o interním modelu;
- d) stanovoval, kdy a jak bude třeba hlásit výstupy hodnocení provedeného zúčastněnými orgány dohledu jiným zúčastněným orgánům dohledu.

1.136. Pokud jde o rozhodnutí o žádosti o používání skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II, orgán dohledu nad skupinou by měl po konzultaci s dalšími zúčastněnými orgány dohledu zajistit, aby pracovní plán interního modelu pokrýval časový horizont pro všechny kroky a výstupy pro dosažení společného rozhodnutí, jak je uvedeno v prováděcí technické normě orgánu EIOPA o procesu pro dosažení společného rozhodnutí pro skupinové interní modely.

Obecný pokyn 60 – Obavy týkající se procesu

1.137. Kdykoli zúčastněný orgán dohledu zjistí opodstatněnou obavu týkající se schvalovacího procesu, měl by o tom co nejdříve informovat orgán dohledu nad skupinou a ostatní zúčastněné orgány.

Obecný pokyn 61 – Společné kontroly na místě prováděné během posuzování interních modelů pro skupiny

1.138. Orgán dohledu nad skupinou a další zúčastněné orgány dohledu by měly být schopny navrhnout a projednat, kdy a jak budou organizovány společné kontroly na místě za účelem ověření informací, které se týkají posuzování interního modelu pro skupinu s cílem zajistit efektivitu tohoto procesu.

1.139. Orgány dohledu, které navrhnou kontroly na místě, by měly orgán dohledu nad skupinou informovat a uvést rozsah a účel této kontroly s přihlédnutím k cílům této kontroly ve vztahu k posuzování definovanému zúčastněnými orgány dohledu.

- 1.140. Orgán dohledu nad skupinou by pak měl informovat zúčastněné orgány dohledu, orgán EIOPA a případně i další členy a účastníky kolegia, kteří mohou být ovlivněni nebo kteří mohou mít zájem o účast nebo o výstupy společné kontroly na místě.
- 1.141. Po identifikaci orgánů dohledu, které se budou účastnit společné kontroly na místě, by tyto orgány měly projednat a odsouhlasit konečný rozsah, účel, strukturu a rozdělení úkolů v rámci kontroly na místě, a to včetně toho, kdo kontrolu na místě povede.
- 1.142. Orgán dohledu nad skupinou by měl být průběžně informován o postupu kontroly a jejích zjištěních.
- 1.143. Orgán dohledu, který pořádá kontrolu na místě, pokud se jedná o jiný subjekt než orgán dohledu nad skupinou, by měl poskytnout orgánu dohledu nad skupinou příslušnou dokumentaci. Orgán dohledu nad skupinou by měl příslušnou dokumentaci zpřístupnit zúčastněným orgánům dohledu, ostatním orgánům dohledu, které se podílejí na kontrole na místě, a orgánu EIOPA. Orgán dohledu nad skupinou by měl poskytnout zbývajícím členům a účastníkům kolegia seznam přijaté související dokumentace a na konkrétní žádost by jim měl příslušnou dokumentaci dát k dispozici.
- 1.144. Na základě zprávy s uvedením hlavních zjištění společné kontroly na místě by měl orgán dohledu, který kontrolu na místě pořádá, projednat se zúčastněnými orgány dohledu výsledek společné kontroly na místě a opatření, která mají být přijata.
- 1.145. Orgán dohledu nad skupinou by měl zbývající členy kolegia informovat o výsledku a opatřeních v rámci dohodnuté komunikace v kolegiu.

Obecný pokyn 62 – Sdílení přezkumů interních modelů pro skupiny

- 1.146. Zúčastněné orgány dohledu by měly sdílet a projednat hlavní zjištění svých kontrol na dálku i kontrol na místě, které budou souviset s interním modelem, s orgánem dohledu nad skupinou a s dalšími zúčastněnými orgány dohledu.
- 1.147. Zúčastněné orgány dohledu by měly orgánu dohledu nad skupinou a ostatním zúčastněným orgánům dohledu sdělit přístup, podle něhož postupují při přezkumu prvků interního modelu.
- 1.148. Jestliže zúčastněné orgány dohledu v důsledku tohoto sdělení zjistí podstatné rozdíly v přístupech, podle nichž se postupuje, měly by projednat a dohodnout proces pro vypracování jednotných přístupů, pokud toto sladění přístupů považují za vhodné.
- 1.149. V době, kdy to budou považovat za vhodné, by měly zúčastněné orgány dohledu ostatním zúčastněným orgánům dohledu sdělit nástroje a techniky, které používají při přezkumu prvků interního modelu.

Obecný pokyn 63 – Zapojení orgánů dohledu třetí země v průběhu posuzování interních modelů pro skupiny

- 1.150. Orgán dohledu nad skupinou a další zúčastněné orgány dohledu by měly rozhodnout o tom, zda a které orgány dohledu třetí země by měly být konzultovány.
- 1.151. Před zahájením konzultace s příslušným orgánem dohledu třetí země by se měl orgán dohledu nad skupinou s podporou zúčastněných orgánů dohledu na základě vhodného postupu ujistit, že právní předpisy v oblasti důvěrnosti informací v zemi sídla příslušného orgánu dohledu třetí země odpovídají požadavkům na profesní tajemství vyplývajícím ze směrnice Solventnost II.

Obecný pokyn 64 – Posouzení větších změn skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II

- 1.152. Ve vztahu k posuzování žádosti o schválení větší změny skupinového interního modelu podle článku 231 směrnice Solventnost II by měly orgán dohledu nad skupinou a další orgány dohledu rozhodnout, zda budou delegovat posouzení změn na úrovni přidruženého podniku příslušnému zúčastněnému orgánu dohledu.

Pravidla pro dodržování pokynů a podávání zpráv

- 1.153. Tento dokument obsahuje obecné směrnice vydané podle článku 16 nařízení o orgánu EIOPA. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o orgánu EIOPA příslušné orgány vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny a doporučeními řídily.
- 1.154. Příslušné orgány, které se těmito obecnými pokyny řídí nebo se jimi hodlají řídit, by je měly vhodným způsobem začlenit do svého rámce regulace či dohledu.
- 1.155. Do dvou měsíců od vydání pokynů v národním jazyce příslušné orgány potvrdí orgánu EIOPA, zda se jimi řídí nebo hodlají řídit, a případně uvedou důvody, proč se jimi neřídí nebo nehodlají řídit.
- 1.156. Pokud v této lhůtě nebude obdržena odpověď, bude se mít za to, že příslušné orgány nedodržují povinnost podávat zprávy.

Závěrečné ustanovení o přezkoumání

- 1.157. Tyto obecné pokyny přezkoumává orgán EIOPA.